

ned paa de højere Skattesatser og forøge dem end yderligere.

Naar jeg efter Omstændighederne mener at burde slaa mig til Taals med, hvad her er sket, er det ud fra den Betragtning, at jeg heri ser et Tilbagetog fra Regeringens Side fra Værditoldprincippet. Det er klart, at Værditoldprincippet's Væsen er netop, at de billigere Forbrugsvareer faar Lov at slippe forholdsvis billigt, og at jo dyrere en Vare er, des mere skal den beskattes. Her gaar man altsaa i en anden Retning, man kaster sig uforholdsmæssig stærkt over billige Varer, selvfølgelig ikke uden en vis Bagtanke, hvad den ærede sidste Taler var inde paa, nemlig denne, at derigennem vil man faa et klækkeligt Udbytte af Beskatningen. Dette er da et Brud med Værditoldprincippet, som jeg i og for sig hilser med Glæde, fordi jeg anser Værditoldprincippet for gennemgaaende at have en tvivlsom Værdi. Det kommer nemlig til syvende og sidst ikke an paa ved Forbrugsskatter at følge Varepriserne, thi ingen tør sige, at man viser større Forbrugsevne ved at bruge en dyrere Vare; mange Mennesker foretrækker paa enkelte Omraader at udfolde en vis Luksus og maa saa spare paa andre. En virkelig rationel Beskatning af Forbruget maa derfor til syvende og sidst gaa efter helt andre Synspunkter end det rent aritmetiske Forhold mellem Prisen paa den enkelte Vare og Skatten derpaa. Naar man undersøger Sagen til Bunds, er der i Virkeligheden ikke noget egentlig skatteteknisk Forhold mellem de to Ting, saaledes at man kan sige i ubestemt Almindelighed, end sige hævde som Princip, at fordi en Vare er dyrere, er Forbrugerne på denne Vare i Besiddelse af en større Skatteevne og maa følgelig betale større Skat. Det er altsaa ud fra denne Betragtning, jeg efter Omstændighederne slaa mig til Taals.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg skal sige til det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs), at denne Bestemmelse, der fastsætter en Minimumstoldværdi saavel for Cigarer til 60 Kr. pr. 1 000 Stkr. som for Cigarillos til 36 Kr. pr. 1 000 Stkr., er indsat for i nogen Maade at værne mod den tyske Dumping-Indførsel, idet disse Tal er valgt under Hensyn til, at de repræsenterer den laveste Pris, til hvilken efter de foretagne Undersøgelser danske Cigarer og Cigarillos af den billigste Sort fabrikeres, hvorimod der jo kan komme tyske Cigarer frem, som paa Grund af særlige For-

hold, abnorme Valutaforhold og lignende, kan tilbydes til endnu billigere Priser. Man har altsaa villet forebygge, at en saadan Dumping-Indførsel skulde gøre netop Fabrikationen af de billigste danske Cigarer Afbræk. Det er Hensigten, Hensigten er ikke fiskal.

Til det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) skal jeg sige, at jeg meget vel erindrer de forskellige Henvendelser, som ogsaa jeg har modtaget særlig fra en enkelt Fabrikant, med Hensyn til Beskatning af den laveste Cigarklasse. Men der stod overfor dette dels et fiskalt Hensyn, dels en Udtalelse fra Tobaksfabrikanternes Organisation, som var tiltraadt af Industriraadet, og i hvilken man udtalte sig meget stærkt baade imod Forslaget om at dele den nuværende 20 pCt.s Klasse i en 20 og en 23 pCt.s Klasse, og endnu mere imod Forslaget om en videregaaende Forskydning af Gruppegrænserne. Man maa nemlig i denne Sag erindre, at vi arbejder ikke ganske paa bar Bund. Under den foregaaende Regering blev der nedsat en Tobakskommission, som ikke kom til noget Resultat eller rettere sagt, som kom til et negativt Resultat med Hensyn til det Spørgsmaal, den nærmest havde til Opgave at undersøge, nemlig Spørgsmaalet om Tobaksmonopolet. Man gjorde derimod et særdeles nyttigt Arbejde ved sin Gennemgang af Loven om Tobaksbeskatningen, og Standpunkter fra Sider, som ellers plejer at staa hinanden imod, nemlig fra Handelen, fra Fabrikanterne og fra Arbejderne, forenedes, idet Repræsentanter for disse tre Faktorer i Tobaksfaget enedes, for øvrigt til min Forbavselse, men glædelige Forbavselse, om et Forslag. Det var det Forslag, som i det væsentlige blev gennemført i Fjor, og Gruppegrænserne blev fastsat efter en moden Overvejelse, idet man efter de indhentede Erfaringer baade hos Tobaksfagets egne Folk og hos Tobakskontrollen indenfor Skattedepartementet var af den Mening, at Gruppegrænserne skulde udvides og Grupperne gøres bredere og rummeligere end tidligere, saa at man kunde undgaa illoyal Konkurrence og tilfældige Forskydninger. Det var et Resultat, der blev naaet ved Samvirken mellem de forskellige Faktorer, og som har vist sig at være heldigt. Det Forslag, som det ærede Medlem sigtede til, som slaaer de ved fælles Overenskomst fastslaaede Gruppegrænser i Stykker og deler dem igen i mindre Grupper, tror jeg vilde møde Betænkkeligheder fra flere Sider. Fabrikanternes Organisation har udtalt sig meget